

la faRga

revista de Salt

Índex

Agenda	2
Editorial	3
Entrevista	4
Cultura	7
Història	9
Actualitat	12
Opinió	13
Ensenyament	16
Esport	18
Gastronomia	19
Natura	20
Informació Municipal	22
Poti-poti	23

La Farga no se solidaritza necessàriament amb les opinions expressades en els articles signats. La Farga autoritza la reproducció dels articles sempre que se n'indiqui la procedència

PREMI TRES DE MARÇ DE 1989

membre de

(≡) **A C P C**
Associació
Catalana
de la Premsa
Comarcal

TXAPAPOTE

Quin nom tan exòtic per a una empastifada tan negligent. Fins i tot sembla l'anunci d'una atracció de fires amb espectacle inclòs. Tot controlat, fins i tot algun hillo fugisser sense més conseqüència. Tot controlat, com si el fuel del Prestigi estigués sotmès a la disciplina i acatament de les vel.leïtats dels regidors del destí d'aquest tros de pell de brau. L'enfonsament del petrolier demostra la vulnerabilitat del control del medi ambient i el descrèdit d'uns governans incapaçs d'enfrontar-se a l'especulació d'un liberalisme salvatge, que avantposa els interessos del capital al respecte de la natura.

El poble gallec en pateix les conseqüències directes encara que repercutirà a tot l'Estat espanyol el resultat del desastre, pel gran cost econòmic i social que representarà tapar la malifeta d'una incompetència total d'un govern irresponsable que encoloma el mort al capità del vaixell, que va ser l'única ment clara en aquella situació. Ara, per tapar la boca dels perjudicats, hi aboquen els milions sense massa control d'on surten i on van a parar, amb l'espectativa d'algun aprofitat que ja en treu o en traurà els seus beneficis.

Mentre els (i)responsables de la desfeta se n'anaven de cacera o a inaugurar exposicions com si no anés per a ells, les confraries de pescadors i voluntaris, a vegades inconscients de la perillositat del producte, sense més eines que les mans i una galleda, intentaven recollir el fuel que contaminava quilòmetres i quilòmetres de costa.

Si encara aquest desastre servís per analitzar-lo i treure'n les conseqüències evitables per proveir de millores la protecció del medi natural, podríem dir que l'error és d'humans. Però no, serien patètics si no estiguessin tan desesperats i cecs en aquest esforç inútil de justificar l'injustificable, aquí no es permet cap investigació de res, no fos que sortissin a la llum productes difícils d'explicar, i el qui vulgui saber és un mal demòcrata. La majoria absoluta al parlament i en mans d'un partit absolutista sol donar aquests resultats: imposen el seu criteri peti qui peti i, en aquestes situacions, qui peta sempre és el ciutadà menys protegit i amb menys recursos.

Com ara, amb la nova llei de justícia. Per distreure la preocupació dels ciutadans de l'emmerdada del "Prestigi", s'aprofita la por social que puja o baixa segons els interessos polítics, per augmentar la presó als terroristes i més als petits delinqüents, quan els grans lladres, aquells que actuen amb guants de seda, pobres, es passegen tranquil·lament pel carrer i, al final, amb recursos i contrarecursos, o per bon comportament, venç el temps estipulat pel delictes i encara queden com uns senyors. No és aquesta la democràcia que necessitem, ni tampoc la justícia que s'aplica.

ANY XXIV NÚM 199 MARÇ DE 2003

EDITA: Casal de Jubilats de Salt
Passeig Verdaguier, 1

Tels 972 23 04 98, 972 23 85 78

A/e: lafarga_revista@terra.es

COORDINADOR: Ramon Torramadé

CONSELL DE REDACCIÓ: Joan Boada, Agapit Alonso i Pont, Ramon Torramadé, Andreu Bover, Salvador Sunyer, Jaume García, Anna Bonal, Carme Torrent, Carles Bonet Jordi Roura i Lluís Mateu

COL·LABORACIONS: Jacobo Ruiz, Andreu Bover, Carla Casals, Irene Serra, Sergi Nuss, Josep Boó, Carme Bover, Ivan Bustamante,

CORRECCIÓ I ESTIL: Toni Ruscalleda

DISTRIBUCIÓ: Josep Palmarola

ADMINISTRACIÓ: Joan Boada

IMPRESSIÓ: Imprempta Pagès

DIPÒSIT LEGAL: GI-365-79

Agenda

Activitats del mes

SALTSARDANISTA

Dia 16 de març, audició de sardanes a les 5 de la tarda a la pista esportiva, "Cobla Blanes Orquestra". A continuació, ball amb el conjunt "Nit i Dia".

HOTEL D'ENTITATS

- Dimarts i dijous de març: curset retoc d'imatges per ordinador. Horari: 19'30 h.-21'30h. Lloc: escola Pompeu Fabra. Per a més informació truqueu al tel. 972 211128

- Dia 8 de març: Carnestoltes Salt (rua). Hora: 18h. Organitza: Coordinadora Entitats de Salt. Sortida c/ Major en direcció a Girona fins a plaça de Catalunya

- Dia 8 de març: Ball Mirona de Carnestoltes.

- Dies 21 de març a 7 d'abril: Exposició Fotos Carnestoltes. Lloc: Hotel d'Entitats "Les Bernardes". (Inauguració 21 de març)

CASA DE CULTURA "LES BERNARDES"

- Dies 10, 17 i 24 de març: Curs ALTA PASTISSERIA. Amb tècniques molt senzilles, es faran mones de xocolata, rebosteria, pastes de te, bescuits i totes les seves aplicacions, per pastissos, melindros, etc Horari: 19:30h.-21:30h.

- Mestre artesà: Miquel Costabella
Dies: dimarts. CURS DE FOTOGRAFIA (reportatge, retrat, bodegó, etc.) Durada 13 sessions. Horari: 19:30h.-21:30h. Professor: Sr. Dalmau

- Dies: 4,11,18,25 de març. CURSET DE MASSATGE

RELAXANT. Aprendre i practicarem diferents passades bàsiques de massatge. Horari: 19:45h.-21:15h. Prof. Carme Hernández.

Exposicions:

Escola de Belles Arts i Enric Sala. ESCULTURA

Maria de Mar Ribot.

FOTOGRAFIA

Jordi Oliveras, Anna Aranda i Miquel Fuentes. AEROGRAFIA

BIBL. D'EN MASSAGRAN

Dies 6 i 20 de març. El racó dels contes. Horari: 18h.

BIBL. JAUME MINISTRAL

- Dies 7 i 21 de març. Descubrim la música. Hora: 18h.

- Dies 14 i 28 de març. El racó dels contes. Hora: 18h.

- Dia 6 de març. Xerrada sobre el transvassament de l'Ebre, organitzada per l'Associació Cultural Saltenca. Hora: 20h.

- Dia 6 de març. 4a. Trobada del Grup de Lectura d'Adolescents. Hora: 17:30h.

- Dia 20 de març. 5a Trobada del Grup de Lectura d'Adults. Hora: 19:30h.

TEATRE DE SALT

- Divendres 7 de març. "MARIA". D'Adrià Puntí. Hora: 22h.

- Divendres 14 de març. "NOT LASTING" de Dirty Club. Hora: 22h.

- Dissabte 15 de març. "CARMEN 113" (en concert). Hora: 22h.

- Dimecres 23 de març. "PALLASSOS FORUM 2 MIL I

PICO". Monti Et Cia i Teatre Lliure. Hora: 18h.

- Dissabte 29 de març. "LA TIA S'HA FET VEDETTE". Safareig Teatre de Salt i Cia de Rita Xan. Hora: 22h.

CLUB PETANCASALT

Dies 2, 9 i 16 de març. Campionats Provincials de Petanca. Lloc: Pistes de la Devesa de Girona. Hora: 8:30h.

CASAL DE JUBLILATS DE SALT

- Dia 20 de març. Excursió al Monestir de Sant Cugat i Visita al Museu de Cera (barna) PREU 25 Euros. Dinarem al restauranr "El Lledoner". Per inscripcions dirigir-se al Sr. Enric Serra, tel. 972-23.21.80

- Dies 28 de juny al 4 de juliol. Excursió als voltants de Madrid. Preu: 480 euros. Primer pagament dia 5 de març: 120 euros, segon pagament dia 7 de maig: 120 euros, tercer pagament dia 2 de juny: 120 euros, quart pagament dia 25 de juny: 120 euros. Per a més informació i fer les reserves i pagaments dirigir-se al Sr. Enric Serra, tel. 972-23 21 80.

LA MIRONA

- Dia 7 de març. Concert de Mateo Parker a les 22:30h. Preu 20 €

- Dia 8 de març. Carnestoltes: Blues Brothers + Dj Enric Canadell a les 22 h. Preu 6 €

- Dia 15 de març. Concert de Sapo a les 22:30. Preu 6 €

- Dia 22 de març. Actes de l'Associació contra el càncer

Les entitats que vulguin incloure les seves activitats en l'Agenda de La Farga, poden fer-les arribar al correu electrònic: lafarga_revista@terra.es

c/ Francesc Macià, 18, 4t 3a
17190 SALT

tel. 972 40 10 46

teràpia del dolor

visites: dilluns, dimecres

i divendres al matí

DES DE 9 €

Entrevista

El Safareig

Avui parlem amb el grup de teatre "El Safareig", la fem petar amb una bona representació de la colla: l'Helena Meléndez, l'Eva Rigau, en Xavier Fàbrega, la Carme Cabezas i la Lluïsa Sàbat. Tots hi tenen coses a dir. D'entrada ja t'adones de l'humor i la bona entesa entre tots ells.

Ja fa dies, no?, del naixement d'El Safareig? Com l'heu assumit aquest temps?

Sí, ja portem 18 anys de rodatge, toca posar-nos de llarg. El teatre, l'hem assumit amb tota la il·lusió de la joventut, ens sentim joves com el primer dia i amb ganes de continuar.

Això vol dir que vosaltres no vàreu començar quan es va fundar El Safareig.

Dels primers, queden en Xavier, l'Agnès i en Manel, encara hi són i en actiu. Els altres, al cap d'un any, al cap de dos i va continuant. Som 12 de segurs, més els joves que s'hi van apuntant.

Com vàreu començar?

Doncs, això va començar quan encara hi havia el Panxut vell i el Patronat Parroquial Saltenc i a còpia d'anar fent els Pastorets vàrem dir per què no fem obres de teatre per a passar-nos-ho bé, que per cert vàrem tenir tota la llibertat per actuar i al cap de 4 o 5 anys ens vàrem constituir com entitat i d'aquí va sortir El Safareig

Fa de bon coixí la participació en els Pastorets per després engrescar-te a fer teatre?

I tant! És un bon entrenament, pensa que a tots els pobles que hi ha grups de teatre, tots han

començat pels Pastorets, és un bon fonamet per començar a fer teatre. Comences amb un paper petit i vas pujant.

I quan fas de dimoni gros...

Sí, a partir d'allà ja pots volar, si no és que agafes la jubilació.

Salt és un poble amb inquietuds teatrals. Va sortir el Talleret...

Abans del Talleret ja hi havia tota la gent de l'Estil, una colla de gent que els agradava això de fer teatre; a Salt com a d'altres pobles (jo sóc de Bescanó, diu l'Eva), els joves del temps de l'Estil

Entrevista

també feien teatre. On hi havia un centre parroquial i un lloc per fer teatre hi naixia un grup de teatre, el que passa a Salt és que s'hi han reunit un grup de factors; a l'aparèixer el Talleret es va fer un gir al seu voltant i no tothom es va professionalitzar, d'aquí va néixer El Safareig i ja fa una colla d'anys que estem junts.

A Girona hi ha l'escola de teatre El Galliner, desconexia que a Salt també hi havia algú que s'hi dedicava, a aqueta activitat.

Fa poc, fa poquet. Amb El Galliner hi tenim molt bones relacions, hi ha joves de Salt que hi assisteixen que nosaltres desconeixem totalment i que potser actuen en grups d'altres pobles, al Safareig tampoc som tots de Salt.

Teniu les mateixes facilitats per actuar quan era can Panxut com ara amb el Teatre de Salt?

No, nosaltres no ens podem queixar del bé que ens tracta Bitó, deixant-nos la salapels assajos 15 dies abans, tot el material que necessitem, és a dir, nosaltres hem tingut molta sort; amb tot, sí que hi hem sortit perdent perquè abans podies assajar al teatre els tres o quatre mesos abans d'estrenar l'obra i ara no ho pots fer. Des que varen tancar el Panxut l'any 93, hem fet un pelegrinatge per tots els locals de Salt, no aconseguim un lloc estable i això perjudica molt el nostre treball, ara farà uns

cic o sis anys ens varen acondicionar un passadís a la plaça del Mercat.

Sembla que es prepara una remodelació del Mercat.

A veure què passarà ara, suposem que podem anar a la Coma Cros, però encara no està en condicions, hem rodat tant que si no hi ha més remei, nosaltres no tenim cap inconvenient a portar tots els trastos a l'Ajuntament i que ens ho guardin allà; això anirà per mesos, serà llarg, esperem entendre'ns amb el tècnic de cultura Xavier Alberch, que és amb qui ens relacionem més i millor. Nosaltres a l'hora d'assajar, quan ja ens coneixem el paper, ens n'anem a Bescanó, allà ens deixen el teatre.

Can Panxut era un bon centre social, no solament per al teatre, podien reunir-se tota mena d'entitats.

Sí, amb el teatre nou hem guanyat en qualitat en uns moments molt determinats, però com a lloc de trobada i fer activitats hi hem perdut, nosaltres i altra gent. El dia que ens toca teatre és un luxe per a un grup amateur, 40 focus, tot el material a la nostra disposició..., també és un luxe la programació del teatre, vénen un bon conjunt de companyies de qualitat. Està molt bé crear un gran edifici com el Teatre, però també t'has de

Entrevista

Passi-ho bé... Fins l'any que ve

preocupar d'educar la gent que l'omplirà, de sensibilitzar-los, jo m'iré a gastar 36 euros per anar a veure un espectacle si no en tinc una cultura? No, no ho faré.

Suposo que dins el grup hi ha un director, algú que escull els guions...

Som una mica anàrquics, la iniciativa surt d'algú que digui "a mi m'agrada aquesta obra i tinc ganes de tirar-la endavant", doncs vinga, cadascú a ocupar el lloc que li pertoca.

I a vegades l'obra no acaba d'encaixar i queda arraconada.

No, no, això no ens ha passat mai, ens costa molt decidir, passem molt de temps llegint obres, però quan l'hem escollida, sempre ha acabat a l'escenari. El que no hem fet mai i aquí parlant-ne n'ha sortit la idea, és preguntar al públic quina obra els agradaria veure; veus, el dia 29, que estrenem, donarem una butlleta al públic perquè apuntin l'obra de teatre que els agradaria veure i ho tirarem endavant.

Quin cartell teniu a nivell de comarques.

Déu n'hi do. A nivell de la província de Girona estem entre els 4 o 5 primers i força sol·licitats, ens truquen i ens diuen què teniu. Doncs vinga, hauríeu de venir, el que passa és que hi ha pocs ajuntaments que vulguin dedicar una sala al teatre.

Està molt bé que vinguin companyies de renom de Barcelona, però el teatre amateur també hauria de tenir el seu lloc

És clar, una empresa privada com és Bitó no es

pot arriscar a cedir el teatre a grups amateurs, a perdre diners. Hi hauria d'haver una sala municipal, el que era abans can Panxut, on hi tinguessin cabuda fins i tot les escoles que tenen grups de teatre i problemes rai per actuar de cara al públic; perquè si no hi ha una altra sala queda tot molt tancat, a l'institut Vallvera déu n'hi do les obres que fan.

Hi ha planter per continuar l'afició al teatre?

I tant! El que passa és que no poden situar-se per falta d'espai, aquestes noies que fan uns curssets actuen en un lloc petit, també hi ha immigrants que els agradaria fer teatre, que seria una manera d'integrar-se, però han de pagar una matrícula i no poden, en canvi si hi hagués un local per als aficionats serien molts els grups de teatre que sortirien. La Coma Cros és un projecte, sembla que allà hi cabrà tothom, el que fa falta és que el lloc destinat al teatre tingui l'estructura com a tal. Es parla d'uns contactes de l'Ajuntament amb el cine Núria; allà sí que seria un bon lloc per a tots els grups de teatre de Salt, si ens el cedicin segur que seria ben aprofitat, pels actors i pel públic.

Bé, els actors d'El Safareig volen fer teatre, ho porten a la sang, tenen moltes coses a dir amb la il·lusió de tirar endavant per fer coses per Salt, que la gent s'hi senti bé amb les seves actuacions i sobretot que els principiants tinguin un lloc on desenvolupar les seves actituds. T'encomanen el seu entusiasme.

Ramon Torramadé

Marines i Boscatges

Joaquim Ruyra i Homs nasqué a Girona el 27 de setembre de 1858 i morí a Barcelona el 15 de maig de 1939. No celebrem, per tant, el centenari del seu naixement ni el de la seva mort, sinó el centenari d'un llibre extraordinari que hauria de ser a totes les tauletes de nit del País: MARINES I BOSCATGES.

"Mestre Ruyra, l'Avi, l'Oncle Ruyra, Sant Joaquim Ruyra, amb aquests títols i adjectius, que van des del respecte a la familiaritat- però que no denoten gens d'indeferència- fou designat en els ambients culturals del nostre País el gran prosista Joaquim Ruyra, entorn del qual perdura encara una mena d'aurèola de simpatia personal i literària". (1)

Una prosa precisa, massissa i alada alhora, d'orfebreria, que és tot un prodigi: el nostre mar, les muntanyes veïnes, les platges de la Costa Brava- en versió literària, no turística!- les campanes d'infant...Els protagonistes de les seves narracions són prototipus de la vila de Blanes, personatges com Fra Sadurní de *Les coses benigènes* t'amaren en llegir-los d'un sentiment de simplicitat i d'humanisme com el que va difondre el *Poverello* per l'Europa del segle XIII...o personatges de pedra tallada com els de *El rem del trenta-quatre*, es llegeixen un cop i no s'obliden mai més.

La meravella d'una llengua dúctil, flexible, infinitament apta per a la literatura, esponjosa, fresca o reconfortant: "L'adequació de l'adjectiu al substantiu és tan perfecta, exacta, precisa, que això crea una immensa poesia suspesa sobre la

realitat mateixa" (2).

Cultiva també el teatre i la poesia. La seva poesia és un pont entre Verdaguer i Carner; entre la Renaixença i el Noucentisme.

Qui no recorda haver sentit cantar pels nostres Orfeons aquell poema seu tan popular:

*Benvingut,
si duus salut;
vent fresquet de tramuntana,
si fas bons
els nostres sons
i ens remous delit i gana.*

Era home de conviccions profundes, ni frívol ni displicant, de fusta bona, d'aquella que no es corca. Va néixer ric i va morir pobre. Per mostra, aquest sonet, que és el seu testament:

*Crec que Jesús és Déu, el cor m'ho diu,
i enamorat segueixo sa doctrina;
no vull saber la causa ni el motiu
de res que hagi dictat sa veu divina;
vull creure refiat, cluca la nina,
el cor rendit, l'enteniment passiu.
Senyor, sóc un infant, aquí em teniu;
sols la vostra mà de pare m'encamina.*

*Ja sé on em portareu; mes...vull anar-hi,
vull seguir sempre la remor del vostre peu
amunt, amunt, fins al Calvari.*

*Em plau morir en el llit pairal, la creu,
i mentre l'agonia m'aclapari,
pensaré amb goig que em ressuscitareu*

- 1.- Antoni Comas.- LLIBRE DE LECTURA
- 2.- Josep Pla

Salvador Sunyer

Impremta JOAN
al seu servei des de 1983

segells de goma
impressió comercial
impressió digital

Països Catalans, 126 - Tel/Fax 972 23 60 05 - 17190 Salt

Cultura

Clar i Català

En català tenim una manera pròpia de designar determinades maneres de ser servint-nos de noms compostos. Aquí en teniu una llista: Sabríeu dir-me què vol dir ser:

Un malagradós.....	ser aspre en el tracte
Un malcarat.....	?
Un capgròs.....	?
Un caragirat.....	?
Un cerca-raons.....	?
Un escanyapobres.....	?
Un esgarriacries.....	?
Un garratibat.....	?
Un llenguallarg.....	?
Un llepafils.....	?

Guardeu-vos l'exemplar de la FARGA i comenceu a omplir, de seguida que us llegui, el significat d'aquests noms compostos. Jo us en soluciono un, els altres sortiran al número següent.

A reveure,

Salvador Sunyer

El saberut

El saberut sol ser un home que sap de tot i no hi entén de res. Que opina molt i no n'encerta gaires, però, amb tot i les meves mancances intel·lectuals, deixeu-me que expliqui uns punts de vista més propis de l'experiència dels anys viscuts que del coneixement del saber.

Penso que la promesa d'aconseguir la felicitat a través de la societat de consum ha contribuït molt a certes malalties més relacionades amb la forma de viure que amb el desgast propi de la vellesa; em referiré a dues malalties en concret: la pèrdua de memòria i les cames. El llegir ens ha fet perdre l'escriure. La televisió ens fa perdre la memòria. Quan la gent havia de fer servir el cap per entendre les coses, pensava; la televisió t'ho dóna tot mastegat, no cal que pensis res perquè els ulls ja t'ho diuen tot, la millor manera perquè t'empassis totes les veritats que insistentment t'inculquen cada dia des de la pantalla. Des que la teoria de Darwin sobre l'evolució de les espècies va passar de la ciència al domini de la consciència, va entrar de ple en l'especulació del control humà; si la gent no pensa se la pot encaminar cap a la pleta que més convingui. Conseqüències? La cada dia més expansiva malaltia xxx . Sí que les neurones ara tothom parla de neurones com el plat de cada dia- es deterioren amb els anys, però si no s'usen també es rovellan.

Les cames. Amics i coneguts queixant-se dels genolls i llargues cues amb mesos d'espera per operar-se. I força joves, encara. Què passa perquè tanta gent

pateixi aquest mal? No deu ser per caminar molt, perquè resulta que els que tenen més valentes les cames són els carterers, que n'han fet un gran ús. Ara van sortint els efectes secundaris de l'ús i abús del cotxe. És clar que si el veí o el conegut comprava un cotxe, encara que no el necessitaves, quedaves com un pobre al seu costat; Doncs bé, ara que el tenim fem-lo servir i la comoditat de desplaçament, encara que sigui per anar a la cantonada, qualsevol va a peu. Que podríem fer la despesa en coses més útils? I tant! Però no seguir el que la moda et marca. I tots plegats, de peus a la galleda. Penso que la fallera de consumir ens està consumint a tots i que la millor teràpia per conservar la memòria són aquestes trobades que fem a la biblioteca, on llegim un llibre i després un dia tots plegats el comentem; t'obliga a recordar. Caminar està receptat per tots els metges, malament quan calen tantes recomanacions, si no hi ha altres incentius, els dies festius continuaran amb les carreteres plenes de vehicles per arribar a un lloc llunyà còmodament asseguts i moltes vegades al voltant d'una taula ben parada. O si no, tot el dia a casa.

Després demanem que els metges facin miracles, que ens retornin la salut que nosaltres ens hem fet malbé, segurament que inconscientment, però tampoc hi hem posat massa cura. L'exercici mental i físic és la millor medecina.

RAMON TORRAMADÉ

El Marqués de Camps, Enginyer de Monts i defensor de la causa forestal (i II)

Deu anys després, el Congrés dels Diputats vivia les deliberacions d'una altra llei forestal, la relativa a la defensa dels boscos i el foment de la riquesa forestal d'Espanya. El projecte de llei fou aprovat inicialment en la sessió de 10 de juliol de 1918 essent Ministre de Foment en Francesc Cambó, qui també va participar en els debats. Les diferents intervencions del Marqués de Camps, que llavors ja era Director General d'Agricultura, tractaren aspectes molt diversos com mostra l'acta. Alguns dels extractes més significatius foren els següents:

Respecte de la compatibilitat dels ramats amb les repoblacions: "Nada he de decir respecto de las dificultades que tiene la repoblación, porque en el cultivo de los montes lo difícil es lograr la pimpollada, puesto que no hay otro enemigo que el ganado".

Sobre la lentitud en la tramitació dels expedients d'autorització de tallades d'arbres: "Yo celebro que los expedientes repugnen tanto a S.S. porque a mí me repugnan mucho más e incluso en los expedientes que tienen que ir enalzada al Ministro. Fíjese S.S. en que se dice en el proyecto que no se necesita más que el reconocimiento de la Jefatura de Montes y el informe de la Junta, y se resuelven enseguida. Quedan, pues, reducidos los trámites a dos."

En relació amb la polèmica generada sobre la vinculació dels enginyers de monts al territori esmenta tres casos demostratius: "De la compenetración entre el técnico y el país (...) yo recuerdo en este momento tres casos. En Cataluña, en la provincia de Lérida, a un ingeniero - ya fallecido - de ilustre memoria, D. José Reig, los pueblos le nombraron hijo adoptivo. En Canfranc, no hace mucho tiempo, a D. Pedro

Ayerbe le hicieron una gran recepción, lo cual prueba esta compenetración. Y por último, recientemente en Segovia, un ingeniero ilustre también y paisano mío, el señor Negre, ha sido igualmente objeto de idénticas manifestaciones, habiendo acudido en su honor varios pueblos al Ministerio. Por lo tanto, esa compenetración existe en donde se hacen trabajos de ordenación y repoblación".

En la intensitat d'aquest debat va expressar la seva convicció de fusionar els cossos d'enginyers de monts i d'enginyers agrònoms: "Y voy a una última observación referente a la complejidad de los estudios y a la facilidad que habría en la fusión de los Cuerpos de Agrónomos y de Montes (...) Hace mucho tiempo que creo en esa orientación. Cada año que pasa es más difícil, y esa es una resolución que pudiera ser un gran beneficio para el país". Aquesta opinió, tan particular, degué tenir molta relació amb l'experiència assolida, d'una banda, per la seva formació acadèmica forestal i, d'una altra, en la gestió del seu gran patrimoni agrari. Si bé en una altra ocasió, en 1921 i al Senat, demanava al Ministre d'Hisenda una delimitació precisa de la intervenció dels enginyers de monts i dels enginyers agrònoms en els treballs del Cadastre.

Història

LES INUNDACIONS EN GIRONA

Una de les qüestions forestals en la que Carles de Camps mostrà més sensibilitat foren els efectes de les inundacions que patia la ciutat de Girona, on la confluència de quatre cursos (Ter, Onyar, Güell i Galligans) ha estat causa històrica de desbordaments, principalment per les crescudes dels dos més importants, el Ter i l'Onyar.

El Ter neix en el terme de Setcases (Ripollès) a uns 2.400 m de altitud. Després de recórrer prop de 170 km, incloent les ribes de les ciutats de Salt i de Girona, desemboca en el mar Mediterrani, al terme de Torroella de Montgrí.

En episodis de pluges intenses generades pels vents de llevant, principalment als mesos d'octubre i novembre, el Ter adquireix un comportament torrencial i sovint desbordava. Però en altres ocasions era l'Onyar el causant de la inundació en no poder desguassar tot el seu cabal en un Ter també crescut. La més tràgica que es recorda va ocórrer el 1843, per l'avinguda torrencial del Galligans, que provocà més de cent morts a Girona als barris de Sant Pere i de la Barca.

Les últimes inundacions catastròfiques es van produir als anys 1970, 1962 i 1940. Des de finals dels anys 60 el risc d'inundació a causa del Ter ha

disminuït sensiblement per la regulació que produeixen les preses de Sau, Susqueda i el Pasteral. Així mateix, l'Administració forestal duu a terme, des de fa dècades, intensos treballs de restauració hidrològic-forestal en la seva conca alta. Bé al contrari, l'Onyar només disposa d'alguna obra de regulació en el seu darrer tram, ja en la confluència amb el Ter i, actualment, pot representar més risc de desbordament que el propi Ter.

El Diari de Girona, en la seva edició de 20 de desembre de 1903, publicava una nota d'agraïment al Marqués de Camps en haver aconseguit que el Ministre d'Agricultura atengués una sol·licitud sobre l'endegament i rectificació del Ter entre el Pasteral i el Pont Major. En la seva petició Carles de Camps atribuïa els efectes de les avingudes del Ter al "destrozo de los montes que, en otros tiempos, poblaron las cuencas altas del Ter y de sus afluentes. Destrozada aquella riqueza forestal, el suelo no retiene las aguas, no las absorbe, resbalan por su superficie, se juntan atropelladamente en las cuencas de recepción y arrastran, según experiencias hechas, más del 75% de materiales arrastrables".

Uns anys més tard, en 1919 i amb motiu de noves riuades a Girona, reiterava la seva petició en termes gairebé idèntics, en el Congrés dels Diputats. Reclamava, com remei efectiu, la repoblació forestal de la conca alta del riu: "Afortunadamente, las aguas que

Història

venían subiendo desde el día 6 (octubre) estuvieron estancadas durante unas horas y refluyeron rápidamente, lo cual es una prueba evidente de los destrozos que puede causar una inundación en terrenos en que se han devastado los bosques, y así como antes estas inundaciones hacían el desagüe lentamente y los daños no eran tan grandes, hoy, por la escasez de arbolado, vierten por las pendientes las aguas con más rapidez, y sus efectos son desastrosos. Yo ruego, pues, al Sr. Ministro de Fomento que tenga en cuenta este hecho ocurrido en Gerona, en la cuenca del Ter, para que, en su superior criterio, estudie el medio de que se haga una repoblación forestal de importancia" (Diari de sessions de les Corts, 1919).

La sol·licitud d'efectuar treballa de repoblació no es limitava a protegir la ciutat de Girona, sinó que la feia extensiva a altres municipis afectats: "Pero no fue sólo Gerona la víctima de esa inundación, sino que lo fueron todos los pueblos ribereños, en los que se hace un cultivo de huerta muy intenso. (...) Le rogué que nombrara un ingeniero o una comisión a fin de que estudiasen el encauzamiento de este río desde Pasteral hasta el mar. (...) Y esto es de gran importancia porque el río Ter desemboca en Gerona, junto con otros tres, y cuando hay inundaciones y vienen los cuatro ríos juntos, como se represan mutuamente las aguas, la inundación es grande." (Diari de sessions de les Corts, 1919).

Carles de Camps es va retirar de la política a l'any 1924, un cop instaurada la Dictadura del general Primo de Rivera. Les reformes agràries iniciades per la Segona República i l'emergència de un catalanisme radical situaren a Carles de Camps en posicions cada cop més conservadores. La Guerra Civil tingué conseqüències tràgiques per la seva família, per l'assassinat d'un dels seus fills a Salt. Va passar a França i, més tard, a Sant Sebastià on es va exiliar. Morí el 1939, a la edat de 79 anys, poc abans del final de la guerra.

Actualment el Marqués de Camps dona nom a una important plaça en la ciutat de Girona. Aquest reconeixement té el seu origen en l'any 1882, quan Carles de Camps va cedir a l'Ajuntament uns terrenys de la seva propietat per afavorir l'ampliació de la ciutat en l'exterior de les desaparegudes muralles, davant la porta d'Álvarez de Castro. També porta el seu nom un carrer en la vila de Salt.

Jacobo Ruiz Pedreira. Enginyer de monts

Article original: "El Marqués de Camps: Ingeniero, propietario y político regionalista (1860-1939)", publicat pel mateix autor a la revista Montes 66:16-22. (2001).

Fe d'errades

L'autor de l'article d'opinió publicat el mes passat a "La Farga" sota el títol de Nunca Mais és Gerard Palacín Artiga. L'autora de la portada del mes passat de "La Farga" és Carme Carbó. En l'article publicat en "La Farga" 195 titulat "El marquès de Camps, enginyer de monts i defensor de la causa forestal" apareixien els següents errors a esmenar: "Ordon" per "Odon"; "Els tres treballs" "Els treballs"; "política i de propietat" per "política i la propietat"; "Escola Espacial" per "Escola Especial"; "aquesta carrers" per "aquesta carrera"; "desenvolupament" per desenvolupament"; "intruducció" per "introducció"; "de deber" per "de mi deber"

Comerc
TURRÓ, S.A.

VENDA I LLOGUER DE MAQUINARIA
I UTILITATGE PER A LA CONSTRUCCIÓ

Passeig Païssos Catalans, 56 - 17190 Salt
Tel. 972 23 37 31 Fax 972 24 11 81

Memòria d'aigua, històries i records saltencs

El proper 3 de març es commemora el 20è aniversari de la Independència de Salt. Igual que els altres anys, els actes del Tres de Març tenen un moment especial quan s'atorguen els guardons a les entitats i a les persones que s'han caracteritzat per lliurar una part important del seu temps i de la seva vida a activitats que d'una manera o altra han revertit en benefici del nostre municipi.

En aquest sentit els actes d'aquest any no alteren aquest costum que ha arrelat en el calendari saltenc. Tanmateix, per commemorar l'acte d'aquest any s'ha portat a terme un espectacle que combina música, imatges i escenografia amb l'objectiu d'exemplificar retalls significatius de la història saltenca. L'espectacle "Memòria d'aigua, escenes i retrats saltencs" és un intent que cerca l'apropament als principals referents que han anat bastint la identitat col·lectiva del nostre municipi. D'alguna manera el que es pretén és explicar de manera simplificada, i per tant obviant la complexitat de la realitat i de la pròpia història, un relat que parteix d'un origen: l'aigua. Aleshores la nostra intenció ha estat per sobre de tot reivindicar el lloc que li pertoca en el món i en el nostre municipi.

Segurament el primer text de l'obra que es representa l'1 de març en el Teatre de Salt explica molt millor la necessitat de restituir l'aigua en el lloc que es mereix dins la història de Salt.

"Passen les fulles. Com passa el temps
i el record,
una imatge que com l'aigua
es desdibuixa surant avall...
Deixant només els records
d'algun rostre, d'algun paisatge, d'algun
somriure, d'alguna pena,
d'algun amor
desdibuixat
com l'aigua"

"Memòria d'aigua, escenes i records saltencs" és un espectacle que es va començar a preparar durant el mes de setembre de l'any passat i en el qual ha estat imprescindible una gran munió de

persones que amb el seu treball i amb la seva generositat han fet possible la seva realitat.

Des de l'Ajuntament de Salt i des del Museu de l'Aigua voldríem agrair d'una manera especial l'esforç i la professionalitat del compositor Paco Viciana i dels músics que l'han acompanyat en el decurs dels dies d'assaig i de gravació, l'excel·lent treball de la Companyia saltenca "la Perduda", que ha portat a terme l'escenografia i el guió de l'espectacle, i finalment el treball d'imatge que ha fet el Dr. Josep Armengol.

A banda de l'espectacle "Memòria d'aigua, escenes i retrats saltencs", que s'estrenarà el dia 1 de març en el Teatre de Salt, els saltencs que ho desitgin podran obtenir un CD en el qual, d'una banda, es podrà escoltar la música composta per en Paco Viciana i, per l'altra, un recull d'imatges digitals fet pel Dr. Josep Armengol, relacionades amb la música i amb l'espectacle.

Us hi esperem!!!

Andreu Bover

Foto Manel Calvo

Innovacions educatives

En un agrupament escolta es porten a terme moltes activitats diferents. Una d'elles, i molt important, són els campaments que normalment tenen lloc a l'estiu. A partir de l'explicació d'uns campaments molt especials per a nosaltres explicarem el que creiem que és l'educació a l'escoltisme.

Doncs bé, aquests campaments tan especials que ens han marcat la nostra trajectòria d'escoltes van tenir lloc quan érem caravel·les. Aquest nom el reben les noies que tenen entre 15 i 17 anys, mentre que els nois del mateix grup són els pioners.

Aquell any ens vam plantejar fer uns campaments diferents i després de molt parlar l'objectiu estava fixat: organitzar uns campaments que econòmicament costessin als nostres pares el mateix que uns campaments normals, dels de tota la vida, però que la destinació fos fora de Catalunya.

Pròxima parada: Pics d'Europa.

El que s'ha de fer per organitzar uns campaments o ruta d'aquest tipus és buscar extrajocs, com?

Molt senzill. El primer pas és fer una pluja d'idees: una llista de tot el que els nois i noies se'ls pugui acudir per tal de guanyar diners. Aquell any va sortir de tot i més! Vam penjar cartells, ensobrar i repartir cartes per tot Salt, Girona i rodalies, amb motiu del 25è aniversari de la Creu Roja. La tasca va tenir un resultat òptim econòmicament i per això només ens va caldre fer un parell de cosetes més: la primera va ser vendre coques a les sis de la tarda quan sortíem del cau, i la segona va ser fer tasques de neteja i altres feines per les cases de les famílies de l'agrupament.

Aquest primer pas, el de decidir i fer extrajocs, ja comporta un reguitzell de valors educatius que el noi o noia treballa: saber respectar l'opinió dels altres membres del grup, treballar en equip, compromís, debat i sobretot consens i acord entre TOTS els components de la unitat per acabar decidint el que es farà.

Un cop vam tenir el tema econòmic resolt, vam començar a treballar en l'organització dels campaments en si. Es van muntar grups de tres o quatre persones que tenien un objectiu concret:

elaboració dels menús, preparació de la ruta i mapes, localització de refugis, càmpings... Aquesta manera de treballar potencia que el noi/noia se senti protagonista i, per tant, que forma part del grup i que té veu i vot. Així podríem dir que mentre en la primera part de la preparació dels campaments es treballava fonamentalment el treball en equip, en aquesta segona es potencia la participació i iniciativa de cadascun dels membres de la unitat.

Ara podríem afirmar que els campaments ja estaven enllestits i que només ens quedava esperar el gran dia de marxar cap al destí escollit! Durant la ruta pels Pics d'Europa es van treballar una gran sèrie de valors de manera implícita, ja que en aquella època, quan érem caravel·les, no n'érem del tot conscients encara que els tinguéssim presents. Ara que ja som caps i que treballem cada dissabte amb un grup de nens i nenes, som capaces de veure la tasca que van dur a terme els nostres caps quan érem més petites i a la vegada d'explicar-la.

Creiem que hi ha una sèrie de valors molt importants que estan presents durant el dia a dia d'uns campaments. Alguns són el COMPARTIR, el COMPANYYERISME, la TOLERÀNCIA, el RESPECTE (tant a la natura com a la resta de companys, tant del grup com de fora d'aquest), el CONVIURE dia a dia i el fet de DECIDIR EN GRUP.

COMPARTIR és un valor molt recurrent a l'escoltisme i es pot treballar en infinits aspectes i de mil maneres. En el cas dels nostres campaments va ser el fet de compartir una experiència única amb un grup únic de persones i de caps.

COMPANYERISME també és un valor bàsic per tal de fer funcionar una ruta, uns campaments o qualsevol activitat dels dissabtes al cau. En la nostra experiència va fer-se visible aquest valor a l'hora de repartir-nos el material a les motxilles. No anava a parts iguals, sinó que es repartia segons la condició i l'estat físic de cada membre del grup. I en aquest cas, ningú es va queixar!

TOLERÀNCIA, que últimament està de moda, és indispensable en el dia a dia d'un escolta. En la nostra ruta es va fer vigent en tots

els moments que s'havia de parar de caminar per esperar un company o companya que anava més enrera i que quan arribava, en comptes d'esbrincar-lo, se li donaven ànims.

*RESPECTE a la natura, als companys i als altres en general. Tant pel que fa a deixar els llocs tal com ens els hem trobat, o millor encara, i a respectar les opinions dels altres encara que siguin contràries a les nostres. Sense aquest valor, la nostra ruta no hauria pogut funcionar mai, sota cap concepte.**

Després del passeig per la nostra experiència i el repàs del que vam aprendre i que ara intentem transmetre al nostre grup de nens i nenes, només ens queden per explicar les conclusions i decisions que es deriven dels nostres inoblidables campaments al Pics d'Europa. Algunes són les següents:

En primer lloc, reafirmar el bon record que queda als nens i nenes o nois i noies per haver-se sentit membres del grup durant una experiència com va ser la nostra i haver format part de l'organització d'aquesta gran experiència.

En segon lloc, creiem que a través de l'experiència o experiències obtingudes els participants aprenen per si mateixos, tot i que tenen uns caps que els guien. Aquest fet d'aprendre per un mateix ve motivat perquè és el mateix noi o noia qui participa de forma activa en l'elaboració i organització de l'activitat decidida per tot el grup i que a la llarga es convertirà en una única i gran experiència.

En tercer lloc, cal dir que els valors no es treballen per separat i d'un en un, sinó que cada membre de la unitat els va interioritzant, quasi sense adonar-se'n i a un ritme totalment individual. Finalment, direm que la tasca educativa que fem a l'escoltisme es basa en dos eixos: el primer és el format pels caps, els quals guien i transmeten a través de les activitats tota una sèrie de valors; i el segon és el format pels mateixos nens i joves, que es caracteritza per està oberts, actius i crítics, si cal, a les diferents propostes dels caps, dels companys/es i de l'agrupament.

CARLA CASALS I IRENE SERRA

Equip de Caps de Ràngers i Noies Guies durant el curs 2001-2002 de l'Agrupament Escolta St.Cugat de Salt.

Ensenyament

Construïm la pau a cada instant

Amb la idea que sempre és un bon dia per construir la Pau, aquest any, el col·legi Pompeu Fabra hem celebrat el Dia escolar de la No Violència i Pau (DENIP).

De fet, ja és tradició en el nostre centre (com en molts altres) celebrar aquesta diada el dia 30 de gener. Des de l'any 1991, quan la guerra del Golf era el tema central a nivell mundial, vam pensar que seria bo fer un recordatori, tan per tots els alumnes com pels mestres i professors, que vivim en un món amb problemes: ple d'injustícies, amb desnivells econòmics i socials importants i mancat de solucions reals per arreglar aquestes situacions. Per tant, l'objectiu principal que pretenem amb aquesta celebració és el de fer pensar, i tots els que formem part de l'escola (educació infantil, primària i secundària) realitzem una sèrie d'activitats de treball i lúdiques durant tot el mes de gener que tenen com a cloenda la festa de la Pau del dia 30.

Les activitats que han realitzat els alumnes d'educació infantil i primària s'han basat en un treball a cada classe i la celebració en un acte central durant la diada:

- Valorar el fet que com a persones podem realitzar la Pau al nostre nivell: cada dia, amb els nostres companys de la classe, de l'escola... amb la família i els amics.
- Recollir notícies bones i dolentes dels diaris, per tal de comentar-les i

Destruïnt males notícies

Ensenyament

relacionar-les. Acabant amb la metafòrica estripada de les notícies tristes.

- Jocs cooperatius.
- Confecció dels coloms de la Pau, i tria d'una paraula que ens ajudi a construir-la; a partir d'aquesta paraula, cada classe ha elaborat un manifest solidari.
- Interpretació de la cançó "Germans de les estrelles". Els alumnes de 2n de cycle superior també han interpretat "l'Himne de l'Alegria" amb flautes.
- Sortida al Pla dels Socs i el camp de les Guixeres per a jugar i compartir el berenar.

Per altra banda, la dinàmica de la Diada de la Pau per part dels alumnes i professors de secundària, ha consistit en l'organització de treball per tallers:

- Danses del món.
- Còmics de la Pau.
- Telenotícies de la Pau.
- Elaboració de jocs interculturals.

- Construcció d'estructures imaginàries amb palletes.
- Elaboració de dòminos per la campanya del Sàhara.
- Graffiti per la Pau a un mur del pati del col·legi.
- Preparació de la fira.

Un cop finalitzats els tallers s'han reunit tots els alumnes en un espai comú per participar en una fira amb paradetes. Mentrestant els alumnes de 3r d'ESO han interpretat "l'Himne de l'Alegria" i els de 2n d'ESO han cantat "Color Esperanza", per amenitzar l'experiència.

Conscients que aquesta ha estat una petita aportació per construir un entorn més amable i còmode per tots, tan de bo aquesta idea fos ben entesa per els alts governants mundials i el seu missatge fos ben aplicat als esdeveniments que, últimament i per desgracia, estan presents en la nostra societat.

Escola Pompeu Fabra

auto-sport
VEHICLES TOT TERRENY

TOTES LES MARQUES 4X4

SERVEI: SPORT GARAGE
Passeig Marquès de Camps, 1-3 - Tel. 972 23 78 83 - 17190 SALT

paulí
GESTORIA-API

API
núm. 218

Agència de la propietat immobiliària
Administració de finques Gestoria Administrativa

Av. Jaume I, 44 baixos - Tels 972 20 88 54/972 20 13 55
Fax 972 21 46 08 - 17001 GIRONA
Passeig Païssos Catalans, 147 - Tel. 972 24 44 92 - 17190 SALT

Esport

Club Petanca Salt

El dia 18 de gener es va celebrar l'assemblea ordinària del Club Petanca Salt, a les 6 de la tarda en punt i amb l'assistència de 53 socis. S'hi van aprovar els diferents punts del dia per unanimitat i es va aprofitar per presentar en Tono Duran com a nou membre de la junta, que desenvoluparà el paper de monitor de l'escola de petanca i delegat dels juvenils.

El dia 9 de febrer va finalitzar la lliga d'hivern dels diumenges amb una més que bona participació, ja que la mitjana de jugadors ha estat de 35 cada setmana. El resultat final ha estat el següent: 1r, Manel Ros; 2n, Joan Roldan; 3r, Josep Jorquera; 4t, Angel Fernández i en 5è lloc Angelina Busquets. El dia 22 de febrer es farà el sopar i

l'entrega de premis als guanyadors i un petit detall a tots els participants.

Els dilluns, dimecres i divendres es continua jugant la lliga d'hivern amb una gran concurrència.

Els guanyadors de la lligueta dels dissabtes a la tarda del mes de gener van ser: 1r lloc Pere Fornells, 2n Xevi Bohigas i 3r Paquita Colom. La junta va fer entrega dels corresponents premis.

El proper mes ja estarem ficats de ple a les competicions federatives i que són les que

Alguns dels jugadors de la lliga del diumenge

donen l'oportunitat d'anar a jugar a fora de les nostres contrades, a nivell nacional o internacional. Espero poder-vos donar bones notícies.

Josep Boó i Alech

OPEL

Gudayol Auto-Taller, S.A.

Exposició i Venda: c/ Major, 156
Telèfon 972 24 20 43 - 939 84 08 72
E-mail: gudayol@grn.es
Horari: de dilluns a dissabte de 10 a 1 i de 5 a 8

Servei Oficial: c/ Mercè Rodoreda, 13
Telèfon 972 24 37 49
Grua 24 hores 907 20 62 30
Horari: de dilluns a divendres de 9 a 1 i de 3 a 8
Dissabte al matí obert de 10 a 1

GRAN PROMOCIÓ
Grans Ofertes en Venda de Cotxes i Serveis
Vine a la nostra exposició i veuràs els
avantatges de comprar un Opel a Salt.

70^è
Aniversari
1928-1998

També ens podeu trobar a Internet: <http://www.grn.es/gudayol>

Gastronomia

Bunyols de Setmana Santa

A Catalunya hi ha tantes cases que fan bunyols per Setmana Santa com receptes.

He mirat les nostres i n'hi he trobat nou de diferents sense comptar les dels "bunyols de ¾ 12", , dels de vent, dels de crema i el llarg reguitzell dels receptaris ressenyats en els diversos llibres de cuina.

Algunes receptes, les més antigues, hi posen proporcions que m'han semblat excessives: 4kg. de farina, 2 dotzenes d'ous, o bé les intraduïbles com, per exemple, 20 cèntims de llevat de flequer. D'altres, les dels llibres, m'han semblat poc pràctiques perquè hi posen 300 g de farina, 250 g... etc.

Fet i debatut, he mirat d'adaptar-ne algunes per tal d'aconseguir-ne una de senzilla, gustosa, fàcil de fer, de la qual un cop elaborada en sortís una quantitat raonable de bunyols. En aquesta en surten 3 kg una vegada fets. L'he experimentada unes quantes vegades, no fos cas que no sortís bé, i n'he quedat satisfeta.

Ingredients:

¾ Kg de farina, 4 ous, 30 g de llevat de París, 150 g de sucre, 200 g de mantega, 2 llimones (la pela ratllada), 1 copeta d'anís dolç o resolis, una culleradeta rasa de sal, 3 cullerades rases de vainilla en pols, 30 g de celiandre i matafaluga, 1 tasseta petita de llet, 1 tasseta d'aigua.

1r. Es desfà el llevat en l'aigua de la tasseta, tèbia.

2n. Es fa un volcà amb la farina. Al forat del mig s'hi posen els ous (clara i rovell), el sucre, la mantega desfeta amb llet, la sal, l'anís i el llevat ja deixatat.

Al costat de la farina del volcà s'hi espolsa la vainilla, la matafaluga i la pela de llimona.

3r. Amb una espàtula de fusta es barreja tot i es pasta. Es treballa bé la pasta per tal que hi penetri bé l'aire i el llevat s'espongi.

Ha de quedar una pasta fina i tirant a espessa, perquè si és massa clara s'empararia molt d'oli. Si cal hi afegirem un xic més de farina.

Es deixa al mateix lloc, al voltant s'hi tira un rajolí d'oli a fi que no s'enganxi i es deixa reposar coberta amb un drap de llana i en un lloc temperat perquè llevi. Quan la massa ha doblat el volum, ja està a punt per fer els bunyols. Sol trigar unes 3 hores.

Per fregir-los es posen 2 litres d'oli al foc, en un atuell un xic fondo. Quan és calent es va fent amb les mans prèviament enfarinades, unes boletes amb un forat al mig i s'hi tiren. Cal vigilar el foc, apujant-ne o abaixant-ne la intensitat, perquè quedin rossos i ben cuits.

Una vegada cuits es disposen en un plat amb paper absorbent i es ruixen amb un xic d'anís barrejat amb aigua i s'espolsen de sucre.

Bon profit!

Carme Bover

GARATGE INTERNACIONAL

ROBERT VIDAL, SA.

CONCESSIONARI

Alfa Romeo **FIAT** LANCIA

Natura

Una nova bassa

Si darrerament heu passejat pels voltants del Pla dels Socs haureu vist que la Bassa de les Cigonyes ha crescut considerablement.

L'actuació s'emmarca en el Projecte de Recuperació d'Antics Cursos Fluvials, que la Societat d'Estudis i Recerca de Salt desenvolupa al Parc de les Deveses. Aquesta vegada, a l'habitual col·laboració de l'Ajuntament, s'hi ha afegit el suport de la Fundació Territori i Paisatge.

Com ja s'ha comentat en altres ocasions, Salt constitueix l'últim indret on es localitza una bona representació dels ambients naturals lligats al Ter, els quals en el passat caracteritzaven la comarca. Els canvis imposats per l'home en el funcionament del riu fa que anem perdent les basses i estanys que ens queden. Per no perdre la diversitat natural de la contrada, cal gestionar acuradament el patrimoni que ha arribat als nostres dies.

La Bassa de les Cigonyes es va crear l'any 2000 per tal de proporcionar un ambient obert d'aigües poc fondes als éssers vius que habiten les basses properes, en procés de rebliment, oferint també

un hàbitat d'alimentació idoni per a les cigonyes reintroduïdes.

En poc temps, a les aigües de nivell fluctuant, s'hi va desenvolupar una interessant vegetació aquàtica i es va convertir en un important punt de reproducció d'amfibis, visitat per nombrosos ocells.

Aquesta actuació va representar la primera acció per recuperar el curs abandonat del Ter que discorre des del Pas de les Cases Noves fins a la zona de l'Aiguamoll del Veïnat. La segona fase, executada enguany, ha consistit a prolongar la bassa curs avall inundant també part d'un altre braç de riu abandonat que hi conflueix. L'indret era ocupat per bardisses i anys enrere s'hi havien abocat runes.

Per tal d'ordenar la freqüentació de l'entorn s'ha tallat un dels camins que hi discorria i s'ha instal·lat un mirador d'ocells prop del Pla dels Socs, el qual, un cop crescuda la vegetació, permetrà observar la fauna de la bassa sense molestar-la. Amb la finalització de l'hivern es plantaran arbres i arbusts per ajudar el bosc de ribera a ocupar la resta del curs.

La nova bassa creada ja actua de reclam per als ocells aquàtics, en el poc temps que porta inundada s'hi han pogut observar ànecs collverd, becadells, bernats pescaires, martinets blancs, blauets i cueretes torrenteres i blanques, cal destacar també l'observació d'un agró blanc al Ter, a vint metres de la bassa, primera cita a Salt d'aquesta important i amenaçada espècie; malgrat que no s'hagi observat directament al llit de la nova massa d'aigua, és molt probable que s'hagi aturat a la zona, atret per la important extensió d'aigües lliures que representa el conjunt format per la Resclosa del Pla dels Socs i la Bassa de les Cigonyes ampliada.

La recuperació física d'aquest espai és un pas més per consolidar el corredor biològic que permet superar l'àrea metropolitana de Girona, s'han posat les bases per incrementar a mitjà termini la diversitat biològica de la zona i, al cap i a la fi, restaurant el nostre entorn estem augmentant la nostra pròpia qualitat de vida.

Ivan Bustamante i Galera,
Societat d'Estudis i Recerca de Salt

Aspecte que ofereix la bassa en l'actualitat

Mobilitat a Salt

A Salt, cada dia, 12.905 persones es desplacen per motius de treball o estudi, és a dir, 12.905 necessitats obligades d'accedir a algun lloc.

Com es gestiona aquesta necessitat d'accessibilitat a nivell institucional? Des de l'arribada del cotxe, la ciutat es planifica en base a aquest sistema de transport. Això passa en un medi urbà on el 75% de la via pública està destinat a que el cotxe pugui circular i estacionar-se, i el 25% restant a altres sistemes de transport i zones d'esbarjo, com les places o les rambles.

Segons les dades disponibles, entre el 40 i el 50% de les persones que es desplacen diàriament a Salt ho fan amb cotxe. Això representa que aquest 50% de la població rep un tracte de favor respecte a les que ho fan a peu (un 38%), amb bicicleta, amb moto, o amb autobús, quan els impostos els paguem tots. A ciutats més grans com Barcelona, els usuaris de vehicle amb motor representen tan sols el 35% de la població, per què? Una ciutat amb 3 milions de persones movent-se ha hagut de desenvolupar sistemes alternatius per permetre que grans quantitats de persones puguin arribar a la seva destinació a l'hora desitjada i amb un temps de viatge raonable. Sense el metro, els carrils d'autobusos i taxis, per afavorir la velocitat d'aquests transports Barcelona, seria un col·lapse circulatori de 24 hores.

Entre Salt i Girona hi ha 6.691 persones que es mouen a diari, és a dir, més de 20.000 desplaçaments entre les dues ciutats (anar a la feina, tornar per dinar, tornar a la feina, tornar cap a casa) i en canvi pràcticament no hi ha sistemes d'accés alternatius al cotxe. Tan sols si el trajecte carrer Major de Saltplaça Marquès de Camps fos exclusiu per a motos, bicis i autobusos, la velocitat d'aquests vehicles es multiplicaria i la facilitat que més persones els acollissin també. Imaginem-nos el que es podria fer si els dos ajuntaments es

coordinessin perquè les 6.691 persones que necessiten accedir a algun lloc ho poguessin fer en sistemes de transport col·lectiu i amb una bona xarxa de vies per a vianants i per a bicicletes. El sentit d'agressió ambiental del concepte trànsit desapareixeria i potser redescobriríem que podem sortir al carrer a passejar, a jugar a pilota a la plaça, a mirar botigues, a seure en un banc, etc. Passaríem de la ciutat del cotxe a la ciutat de les persones.

Sergi Nuss

Oficina Ambiental de Salt

FRADERA PINTORS
Passeig Josep Mª Folch i Torres, 21 - 17190 Salt
Tel i Fax 972 239 666 Mòbil 629 738 318

Recuperació de l'aiguamoll i les ribes del Ter

Des de fa sis anys, el Club Tramuntana, conjuntament amb l'Ajuntament de Salt, ve portant a terme un seguit d'iniciatives per recuperar els Aiguamolls del Veïnat i les Ribes del Ter.

L'activitat d'enguany se realitzarà el proper DIUMENGE, 16 DE FEBRER, de 10h a 14h del matí. Es faran dos grups de treball:

Un grup es dedicarà a la **NETEJA DE L'ABOCAMENT INCONTROLAT** de l'aiguamoll del Veïnat (a l'alçada del carril bici - Hortes de les Guixeres). L'aiguamoll del Veïnat és un dels pocs llocs de les comarques gironines, juntament amb els Aiguamolls de l'Empordà, on cria el BALQUER (un petit ocell que habita en canyissars).

Un segon grup es dedicarà a la **RECUPERACIÓ**

DEL BOSC DE RIBERA, continuant la tasca dels dos últims anys, a la riba del Ter de Salt, a la dreta del Pla dels Socs (a

l'alçada de la fàbrica Nestcafé). Es replantarà amb Verns, àlbers, saules, pollancre i freixes. La majoria dels arbres es trauran

de la mateixa llera del riu, de llocs on se'ls emportaria qualsevol riuada, i es replantaràn a la riba per refer el bosc de ribera.

L'acte finalitzarà prop de les 14h. Tots els participants estan invitats a un bon esmorzar que tindrà lloc al Pla dels Socs, a dos quarts de dotze, del migdia.

L'any 1997 el Club Tramuntana, de Salt, va començar la recuperació de l'aiguamoll del Veïnat amb la neteja d'uns abocaments incontrolats. Durant aquests anys s'han col·locat caixes-nius per a ocells, s'ha replantat la zona, es van col·locar cartells indicadors i es va crear una nova bassa. Els últims anys s'han organitzat plantades d'arbres per a recuperar el bosc de ribera de les ribes del Ter en el seu pas per Salt.

Informació Municipal

Naixements, casaments i defuncions a Salt, del 15 de gener al 14 de febrer

Naixements

Samuel Rosa Guerrero	(15 de gener)
Javier Sánchez Ramos	(16 de gener)
Laura Rigau Figueras	(17 de gener)
Abdessamad El Amrani	(18 de gener)
Sofia Lagos Barriga	(4 de febrer)
Tamara Picazo Ortiz	(6 de febrer)
Laura Lanzas Brito	(8 de febrer)
Abubakar Konteh	(8 de febrer)

Casaments

Bouhia Al Barch i Mercedes Pérez Castanedo	(17 de gener)
Pedro Chicano Ortega i Maricela Ramos Velasco	(24 de gener)

Defuncions

Modesta Galvan Márquez	17-1-2003
Josefa Dominguez Belmonte	17-1-2003

Aurora Peracaula Torras	18-1-2003
Guadalupe Horcajo Viejo	20-1-2003
Joaquin Ventura Petit	23-1-2003
Antonio Fernández Martín	24-1-2003
Dolores Cano Ruiz	24-1-2003
Josep Bosch Rabasseda	25-1-2003
Isabel Moncada Mena	26-1-2003
Marcelo González González	26-1-2003
Teresa Bosch Massallés	28-1-2003
Encarnación González Messa	30-1-2003
Pedro Regí Balliu	03-2-2003
Francesc Nadal Condom	08-2-2003
Àngela Costa Pujades	11-2-2003
Hermínia Ventura Pellicer	12-2-2003
Josefina Mollera Casellas	13-2-2003
Mercedes Corominas Font	14-2-2003
Alfonso Brugué Manera	16-2-2003
Domingo Pagès Canals	16-2-2003

Poti-poti

L'acudit foll per BUGARAC

ESCACS

Problema nº17

Negres guanyen

Jugada de negres i les blanques es rendeixen.

Temps: 2, 6, 12 minuts jugadors federats, de cafè, aficionats.

Jaume García Navarra

El temps

Temperatura Màxima: 24° el dia 27 de gener
Temperatura Mínima: -3,5 el dia 2 de febrer

Dies de pluja: 3 dies
Precipitació màxima en un dia: 5,4 litres el dia 19 de gener
Pluja acumulada: 8,6 litres del 16 de gener al 12 de febrer

